

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางสังคม, พฤติกรรมการเปิดรับสื่อกับความรู้อและทัศนคติที่มีต่อการป้องกันการไข้ช้ำบ้ำของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรม ในจังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ ดังนี้

- ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเรื่องช้ำบ้ำ จากสื่อมวลชน
สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ
- ตอนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเรื่องช้ำบ้ำ
- ตอนที่ 4 ทัศนคติต่อการป้องกันการไข้ช้ำบ้ำ
- ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับความรู้เกี่ยวกับช้ำบ้ำ
ตามสมมติฐานที่ 1
- ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับทัศนคติต่อการป้องกันการไข้ช้ำบ้ำตามสมมติฐานที่ 2
- ตอนที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันการไข้ช้ำบ้ำ
กับความรู้เกี่ยวกับช้ำบ้ำตามสมมติฐานที่ 3
- ตอนที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันการไข้ช้ำบ้ำ
กับทัศนคติต่อการป้องกันการไข้ช้ำบ้ำตามสมมติฐานที่ 4
- ตอนที่ 9 เปรียบเทียบอิทธิพลของการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันการไข้ช้ำบ้ำและ
ลักษณะทางประชากรในการอธิบายความรู้และทัศนคติต่อการป้องกันการไข้ช้ำบ้ำตามสมมติฐานที่ 5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง เพศ

ตารางที่ 1
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	239	53.7
หญิง	206	46.3
รวม	445	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาซึ่งเป็นผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 445 คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยคิดเป็นร้อยละ 53.7 และ 46.3 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อายุ

ตารางที่ 2
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
12-15	4	0.9
16-20	46	10.3
21-25	110	24.6
26-30	135	30.3
31-35	58	12.9
36-40	52	11.7
41-45	22	4.9
46-60	18	4.4
รวม	445	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 26-30 ปี มากที่สุดร้อยละ 30.3 รองลงมาคือ 21-25 ปี ร้อยละ 24.6 อายุ 31-35 ปี ร้อยละ 12.9 อายุ 36-40 ปี ร้อยละ 11.7 อายุ 16-20 ปี ร้อยละ 10.3 อายุ 41-45 ปี ร้อยละ 4.9 อายุ 46-60 ปี ร้อยละ 4.4 และลำดับท้ายสุดคือ อายุ 12-15 ปี มีอยู่ร้อยละ .9

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานภาพการสมรส

ตารางที่ 3
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	240	53.9
สมรส	186	41.8
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	19	4.3
รวม	445	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นโสดมีมากกว่ากลุ่มที่แต่งงานแล้ว มีมากกว่ากลุ่มที่แต่งงานแล้ว คือร้อยละ 53.9 กับร้อยละ 41.8 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็น หม้าย ,หย่า ,แยกกันอยู่ มีอยู่ร้อยละ 4.3

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เข้าเรียน	9	2.0
ประถมศึกษา	126	28.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	120	27.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	89	20.0
ปวส./อนุปริญญา/เทียบเท่า	50	11.2
ปริญญาตรี	49	11.0
อื่น ๆ	2	.4
รวม	445	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีมากกว่าระดับอื่น ๆ คือ มีร้อยละ 28.3 และ 27.0 ส่วนกลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีอยู่ร้อยละ 20.0 กลุ่มที่มีการศึกษาระดับ ปวส./อนุปริญญา/เทียบเท่า มีอยู่ร้อยละ 11.2 ซึ่งใกล้เคียงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับ ปริญญาตรี ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 11.0 กลุ่มที่ไม่ได้เข้าเรียนมีอยู่ร้อยละ 2.0 และอื่น ๆ มีอยู่ร้อยละ .4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายได้

ตารางที่ 5
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้

รายได้ /เดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	145	32.6
5,001-7,000 บาท	163	36.6
7,001-9,000 บาท	46	10.3
9,001-12,000 บาท	52	11.7
12,001-15,000 บาท	15	3.4
มากกว่า 15,000 ขึ้นไป	24	5.4
รวม	445	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001-7,000 บาท มีอยู่มากที่สุด คือร้อยละ 36.6 รองลงมาคือ รายได้น้อยกว่า 5,000 บาท มีร้อยละ 32.6 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ อยู่ระหว่าง 9,001-12,000 บาท ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 7,001-9,000 บาท ร้อยละ 11.7 และ 10.3 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 15,000 บาท ขึ้นไป มีอยู่ ร้อยละ 5.4 และกลุ่มที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 12,001-15,000 บาท มีอยู่น้อยที่สุดคือ ร้อยละ 3.4 เท่านั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขนาดของโรงงาน

ตารางที่ 6
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของโรงงาน

ขนาดของโรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
โรงงานขนาดเล็ก	60	13.5
โรงงานขนาดกลาง	60	13.5
โรงงานขนาดใหญ่	325	73.0
รวม	445	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาซึ่งเป็นผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 445 คน แบ่งเป็นผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง และเล็ก อย่างละ 60 คน และผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ 325 คน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเรื่องยาบ้า
จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

สื่อมวลชน

วิทยุ

ตารางที่ 7
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการเปิดรับสื่อเรื่องยาบ้าจากวิทยุ

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ฟังเลย	47	10.6
ฟังเดือนละ 1-2 ครั้ง	74	16.6
ฟังสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	72	16.2
ฟังสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	109	24.5
ฟังสัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	44	9.9
ฟังทุกวัน	99	22.2
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย = 2.73	

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับข่าวสารจากวิทยุเรื่องยาบ้าสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงมาคือ ฟังทุกวัน ร้อยละ 22.2 ฟังเดือนละ 1-2 ครั้ง ใกล้เคียงกับฟังสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง คือร้อยละ 16.6 และ 16.2 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ฟังเลยคิดเป็นร้อยละ 10.6 และกลุ่มที่ฟังสัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง มีอยู่ร้อยละ 9.9

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับข่าวสารจากวิทยุเรื่องยาบ้าอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 8
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการรับข่าวสารจากวิทยุเรื่องยาบ้าโดยเฉลี่ยในแต่ละครั้ง

เวลาที่รับข่าวสารจากวิทยุเรื่องยาบ้าในแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ฟังเลย	47	10.6
น้อยกว่า 15 นาที	235	52.8
ประมาณ 15-20 นาที	101	22.7
ประมาณ 21-30 นาที	31	7.0
ประมาณ 31-45 นาที	12	2.7
มากกว่า 45 นาที	19	4.3
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย = 1.52	

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.8 ใช้เวลาฟังวิทยุ น้อยกว่า 15 นาที รองลงมาคือ ประมาณ 15-20 นาที ร้อยละ 22.7 ไม่ได้ฟังเลย ร้อยละ 10.6 ใช้เวลาประมาณ 21-30 นาที ร้อยละ 7.0 ใช้เวลามากกว่า 45 นาที ร้อยละ 4.3 และใช้เวลาประมาณ 31-45 นาที ร้อยละ 2.7

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้เวลาฟังวิทยุเรื่องยาบ้าในแต่ละครั้ง อยู่ในระดับน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โทรทัศน์

ตารางที่ 9
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการเปิดรับสื่อเรื่องยาบ้าจากโทรทัศน์

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ดูเลย	11	2.5
ดูเดือนละ 1-2 ครั้ง	70	15.7
ดูสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	75	16.9
ดูสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	71	16.0
ดูสัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	35	7.9
ดูทุกวัน	183	41.1
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย = 3.34	

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเป็นจำนวนมากที่สุดที่รับข่าวสารจากโทรทัศน์เรื่องยาบ้าทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมาคือ ดูสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 16.9 ดูสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 16.0 ดูเดือนละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 15.7 และ กลุ่มตัวอย่างที่ดูสัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง ร้อยละ 7.9 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูเลยคิดเป็นร้อยละ 2.5

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการรับข่าวสารจากโทรทัศน์เรื่องยาบ้าอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการรับข่าวสารจากโทรทัศน์เรื่องยาบ้าโดยเฉลี่ยในแต่ละครั้ง

เวลาที่รับข่าวสารจากโทรทัศน์เรื่องยาบ้า ในแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ดูเลย	11	2.5
น้อยกว่า 15 นาที	252	56.6
ประมาณ 15-20 นาที	114	25.6
ประมาณ 21-30 นาที	33	7.4
ประมาณ 31-45 นาที	12	2.7
มากกว่า 45 นาที	23	5.2
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย = 1.67	

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 56.6 ใช้เวลาดูโทรทัศน์ น้อยกว่า 15 นาที รองลงมาคือ ประมาณ 15-20 นาที ร้อยละ 25.6 ใช้เวลาประมาณ 21-30 นาที ร้อยละ 7.4 ใช้เวลามากกว่า 45 นาที ร้อยละ 5.2 ใช้เวลาประมาณ 31-45 นาที ร้อยละ 2.7 และ ไม่ดูเลย ร้อยละ 2.5

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้เวลาดูโทรทัศน์เรื่องยาบ้า ในแต่ละครั้งอยู่ในระดับน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หนังสือพิมพ์

ตารางที่ 11
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการเปิดรับสื่อเรื่องยาบ้าจากหนังสือพิมพ์

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่อ่านเลย	39	8.8
อ่านเดือนละ 1-2 ครั้ง	93	20.9
อ่านสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	112	25.2
อ่านสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	100	22.5
อ่านสัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	25	5.6
อ่านทุกวัน	76	17.1
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย=2.47	

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเป็นจำนวนมากที่สุดที่รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์เรื่องยาบ้าสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.2 รองลงมาคือ อ่านสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 22.5 อ่านเดือนละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 20.9 อ่านทุกวัน ร้อยละ 17.1 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่อ่านเลย ร้อยละ 8.8. และกลุ่มตัวอย่างที่อ่านสัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.6

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่าง รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์เรื่องยาบ้าอยู่ในระดับน้อย(เกือบปานกลาง)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์เรื่องยาบ้าโดยเฉลี่ยในแต่ละครั้ง

เวลาที่รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์เรื่องยาบ้า ในแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่อ่านเลย	39	8.8
น้อยกว่า 15 นาที	179	40.2
ประมาณ 15-20 นาที	109	24.5
ประมาณ 21-30 นาที	85	19.1
ประมาณ 31-45 นาที	21	4.7
มากกว่า 45 นาที	12	2.7
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย=1.79	

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ น้อยกว่า 15 นาที มากที่สุดมีร้อยละ 40.2 รองลงมาคือ ประมาณ 15-20 นาที ร้อยละ 24.5 ใช้เวลาประมาณ 21-30 นาที ร้อยละ 19.1 ไม่อ่านเลย ร้อยละ 8.8 ใช้เวลาประมาณ 31-45 นาที ร้อยละ 4.7 และใช้เวลามากกว่า 45 นาที ร้อยละ 2.7

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ในแต่ละครั้ง อยู่ในระดับน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สื่อบุคคล

ตาราง 13
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการพูดคุยเรื่องยาบ้ากับญาติพี่น้อง/บุคคลในครอบครัว

ความบ่อยครั้งที่ได้พูดคุยเรื่องยาบ้ากับ ญาติพี่น้อง /บุคคลในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเลย	131	29.4
เดือนละ 1-2 ครั้ง	139	31.2
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	86	19.3
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	43	9.7
สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	14	3.1
ทุกวัน	32	7.2
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย =1.47	

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง พูดคุยเรื่องยาบ้า กับญาติพี่น้อง/บุคคลในครอบครัวเดือนละ 1-2 ครั้ง มากที่สุดร้อยละ 31.2 รองลงมาคือ ไม่เคยเลย ร้อยละ 29.4 สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 19.3 สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 9.7 พูดคุยทุกวัน ร้อยละ 7.2 และ สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง ร้อยละ 3.1

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่าง พูดคุยเรื่องยาบ้า กับญาติพี่น้อง/บุคคลในครอบครัวเดือนอยู่ในระดับน้อยมาก

ตาราง 14
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการพูดคุยเรื่องยาบ้ากับญาติพี่น้อง/บุคคลในครอบครัว

เวลาที่ใช้พูดคุยเรื่องยาบ้า กับญาติพี่น้อง/บุคคลในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเลย	131	29.4
น้อยกว่า 15 นาที	167	37.5
ประมาณ 15-20 นาที	76	17.1
ประมาณ 21-30 นาที	34	7.6
ประมาณ 30-45 นาที	20	4.5
มากกว่า 45 นาที	17	3.8
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย = 1.32	

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พูดคุยเรื่องยาบ้ากับญาติพี่น้องในแต่ละครั้งน้อยกว่า 15 นาที ร้อยละ 37.5 รองลงมาคือ ไม่เคยพูดคุยเลย ร้อยละ 29.4 ประมาณ 15-20 นาที ร้อยละ 17.1 ที่เหลือคือ พูดคุยประมาณ 21-30 นาที พูดคุยประมาณ 30-45 นาที และมากกว่า 45 นาที น้อยลงตามลำดับ คือ ร้อยละ 7.6 ร้อยละ 4.5 และ ร้อยละ 3.8

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พูดคุยเรื่องยาบ้ากับญาติพี่น้องในแต่ละครั้งอยู่ในระดับน้อยมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 15
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการพูดคุยเรื่องยาบ้ากับเพื่อนบ้าน

ความบ่อยครั้งที่ได้พูดคุยเรื่องยาบ้ากับเพื่อนบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเลย	168	37.8
เดือนละ 1-2 ครั้ง	153	34.4
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	76	17.1
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	29	6.5
สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	10	2.2
ทุกวัน	9	2.0
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย = 1.04	

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยพูดคุยเรื่องยาบ้ากับเพื่อนบ้านเลย มีมากที่สุดร้อยละ 37.8 รองลงมาคือ พูดคุยเดือนละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 34.4 สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 17.1 ที่เหลือคือ สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง และพูดคุยทุกวัน น้อยลงตามลำดับ คือ ร้อยละ 6.5 ร้อยละ 2.2 และ ร้อยละ 2.0

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่าง พูดคุยเรื่องยาบ้ากับเพื่อนบ้านอยู่ในระดับน้อยมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 16
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการพูดคุยเรื่องยาบ้ากับเพื่อนบ้าน

เวลาที่ใช้พูดคุยเรื่องยาบ้า กับเพื่อนบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเลย	168	37.8
น้อยกว่า 15 นาที	166	37.3
ประมาณ 15-20 นาที	61	13.7
ประมาณ 21-30 นาที	28	6.3
ประมาณ 30-45 นาที	19	4.3
มากกว่า 45 นาที	3	.7
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย = 1.04	

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยพูดคุยเรื่องยาบ้ากับเพื่อนบ้าน ร้อยละ 37.8 ใกล้เคียงกับลำดับรองลงมาคือ พูดคุยน้อยกว่า 15 นาที ร้อยละ 37.3 ประมาณ 15-20 นาที ร้อยละ 13.7 ที่เหลือคือ พูดคุยประมาณ 21-30 นาที พูดคุยประมาณ 30-45 นาที และมากกว่า 45 นาที น้อยลงตามลำดับ คือ ร้อยละ 6.3 ร้อยละ 4.3 และ ร้อยละ .7

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างพูดคุยเรื่องยาบ้ากับเพื่อนบ้านในแต่ละครั้งอยู่ในระดับน้อยมาก

ตาราง 18
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการพูดคุยเรื่องยากกับเพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน

เวลาที่ใช้พูดคุยเรื่องยากกับเพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเลย	50	11.2
น้อยกว่า 15 นาที	158	35.5
ประมาณ 15-20 นาที	145	32.6
ประมาณ 21-30 นาที	47	10.6
ประมาณ 30-45 นาที	18	4.0
มากกว่า 45 นาที	27	6.1
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย = 1.79	

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พูดคุยเรื่องยากกับเพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงานในแต่ละครั้งน้อยกว่า 15 นาที ร้อยละ 35.5 รองลงมาคือ ประมาณ 15-20 นาที ร้อยละ 32.6 ไม่เคยพูดคุยเลย ร้อยละ 11.2 พูดคุยประมาณ 21-30 นาที ร้อยละ 10.6 พูดคุยมากกว่า 45 นาที ร้อยละ 6.1 และพูดคุยประมาณ 30-45 นาที ร้อยละ 4.0

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พูดคุยเรื่องยากกับเพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงานในแต่ละครั้งอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 19
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการพูดคุยเรื่องยาบ้ากับเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน

ความบ่อยครั้งที่ได้พูดคุยเรื่องยาบ้า กับเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเลย	233	52.4
เดือนละ 1-2 ครั้ง	93	20.9
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	46	10.3
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	32	7.2
สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	34	7.6
ทุกวัน	7	1.6
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย = 1.02	

จากในตารางที่ 19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยพูดคุยเรื่องยาบ้ากับเจ้าหน้าที่ใน
ที่ทำงานเลย ร้อยละ 52.4 รองลงมาคือ พูดคุยเดือนละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 20.9 สัปดาห์ละ 1-2
ครั้ง ร้อยละ 10.3 ที่เหลือคือ สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 7.6 กับ ร้อยละ
7.2 ตามลำดับ และ พูดคุยทุกวัน น้อยที่สุดคือ ร้อยละ 1.6

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พูดคุยเรื่องยาบ้ากับเจ้าหน้าที่
ในที่ทำงานอยู่ในระดับน้อยมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 20
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการพูดคุยเรื่องยาบ้ากับเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน

เวลาที่ใช้พูดคุยเรื่องยาบ้า กับเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเลย	233	52.4
น้อยกว่า 15 นาที	130	29.2
ประมาณ 15-20 นาที	48	10.8
ประมาณ 21-30 นาที	21	4.7
ประมาณ 30-45 นาที	8	1.8
มากกว่า 45 นาที	6	1.3
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย=.78	

จากตารางที่ 20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยพูดคุยเรื่องยาบ้ากับเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 52.4 ลำดับรองลงมาคือ พุดคุยน้อยกว่า 15 นาที ร้อยละ 29.2 ประมาณ 15-20 นาที ร้อยละ 10.8 ที่เหลือคือ พุดคุยประมาณ 21-30 นาที พุดคุยประมาณ 30-45 นาที และมากกว่า 45 นาที น้อยลงตามลำดับ คือ ร้อยละ 4.7 ร้อยละ 1.8 และ ร้อยละ 1.3

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พุดคุยกับเจ้าหน้าที่ในที่ทำงานเรื่องยาบ้าในแต่ละครั้งอยู่ในระดับน้อยมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**สื่อเฉพาะกิจในโครงการวิจัยคัดค้านยาบ้าในสถานประกอบการ
นิทรรศการ**

ตารางที่ 21
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการชมนิทรรศการยาบ้า

ความบ่อยครั้งในการชมนิทรรศการยาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ชมเลย	145	32.6
ชมปีละ 1-2 ครั้ง	201	45.2
ชมปีละ 3-4 ครั้ง	45	10.1
ชมปีละ 5-6 ครั้ง	16	3.6
ชมปีละ 7-8 ครั้ง	4	.9
บ่อยกว่านั้น	34	7.6
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย=1.18	

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.2 ชมนิทรรศการยาบ้า ปีละ 1-2 ครั้ง รองลงมาคือ ไม่ได้ชมเลย คิดเป็นร้อยละ 32.6 ชมปีละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 10.1 ชมบ่อยกว่าปีละ 7-8 ครั้ง ร้อยละ 7.6 ชมปีละ 5-6 ครั้ง ร้อยละ 3.6 และชมปีละ 7-8 ครั้ง ร้อยละ .9

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ชมนิทรรศการยาบ้า อยู่ในระดับน้อยมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการชมนิทรรศการยาบ้าเฉลี่ยต่อครั้ง

เวลาที่ชมนิทรรศการยาบ้าเฉลี่ยต่อครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ชมเลย	145	32.6
น้อยกว่า 15 นาที	83	18.7
ประมาณ 15-20 นาที	79	17.8
ประมาณ 21-30 นาที	87	19.6
ประมาณ 31-45 นาที	22	4.9
มากกว่า 45 นาที	29	6.5
จำนวน	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย = 1.68	

จากตารางที่ 22 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ได้ชมนิทรรศการยาบ้า คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมาคือ ใช้เวลาชมน้อยกว่า 15 นาที คิดเป็นร้อยละ 18.7 ใช้เวลาประมาณ 21-30 นาที ร้อยละ 19.6 ใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที คิดเป็นร้อยละ 17.8 ใช้เวลามากกว่า 45 นาที ร้อยละ 6.5 และ ใช้เวลาประมาณ 31-45 นาที คิดเป็นร้อยละ 4.9

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้เวลาชมนิทรรศการยาบ้าในแต่ละครั้งอยู่ในระดับน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โปสเตอร์

ตารางที่ 23
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการดูโปสเตอร์ยาบ้า

ความบ่อยครั้งในการดูโปสเตอร์ยาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ดูเลย	45	10.1
ดูปีละ 1-4 ครั้ง	82	18.4
ดูปีละ 5-11 ครั้ง	12	2.7
ดูเดือนละครั้ง	114	25.6
ดูเดือนละ 2-3 ครั้ง	79	17.8
ดูบ่อยกว่านั้น	113	25.4
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย = 2.99	

จากตารางที่ 23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 25.6 ดูโปสเตอร์ยาบ้า เดือนละครั้ง ใกล้เคียงกับ ร้อยละ 25.4 ที่ดูโปสเตอร์ยาบ้าบ่อยกว่า เดือนละ 2-3 ครั้ง ดูปีละ 1-4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.4 ดูเดือนละ 2-3 ครั้ง ร้อยละ 17.8 ไม่ได้ดูเลย ร้อยละ 10.1 และดูปีละ 5-11 ครั้ง ร้อยละ 2.7

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ดูโปสเตอร์ยาบ้าอยู่ในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการดูโปสเตอร์ยาบ้าเฉลี่ยต่อครั้ง

เวลาที่ไปดูโปสเตอร์ยาบ้าเฉลี่ยต่อครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ดูเลย	45	10.1
น้อยกว่า 15 นาที	275	61.8
ประมาณ 15-20 นาที	77	17.3
ประมาณ 21-30 นาที	30	6.7
ประมาณ 31-45 นาที	11	2.5
มากกว่า 45 นาที	7	1.6
จำนวน	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย = 1.34	

จากตารางที่ 24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้เวลาน้อยกว่า 15 นาทีในการดูโปสเตอร์ยาบ้า คิดเป็นร้อยละ 61.8 รองลงมาคือ ใช้เวลาดูประมาณ 15-20 นาที คิดเป็นร้อยละ 17.3 ไม่ได้ดูเลย ร้อยละ 10.1 ใช้เวลาประมาณ 21-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 6.7 ใช้เวลาประมาณ 31-45 นาที ร้อยละ 2.5 และ ใช้เวลามากกว่า 45 นาที คิดเป็นร้อยละ 1.6

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในแต่ละครั้งดูโปสเตอร์ยาบ้าอยู่ในระดับน้อยมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผ่นพับ

ตารางที่ 25
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการอ่านแผ่นพับยาบ้า

ความบ่อยครั้งในการอ่านแผ่นพับยาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
ไม่อ่านเลย	126	28.3
อ่านปีละ 1-4 ครั้ง	129	29.0
อ่านปีละ 5-11 ครั้ง	15	3.4
อ่านเดือนละครั้ง	68	15.3
อ่านเดือนละ 2-3 ครั้ง	72	16.2
อ่านบ่อยกว่านั้น	35	7.9
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย = 1.86	

จากตารางที่ 25 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 29.0 อ่านแผ่นพับยาบ้าปีละ 1-4 ครั้ง ใกล้เคียงกับ ร้อยละ 28.3 ที่ไม่ได้อ่านแผ่นพับยาบ้าเลย อ่านเดือนละ 2-3 ครั้ง ร้อยละ 16.2 อ่านเดือนละครั้ง ร้อยละ 15.3 อ่านบ่อยกว่า เดือนละ 2-3 ครั้ง ร้อยละ 7.9 และอ่านปีละ 5-11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.4

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อ่านแผ่นพับเกี่ยวกับยาบ้าอยู่ในระดับน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการอ่านแผ่นพับยาบ้าเฉลี่ยต่อครั้ง

เวลาที่ใช้ในการอ่านยาบ้าเฉลี่ยต่อครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่อ่านเลย	126	28.3
น้อยกว่า 15 นาที	143	32.1
ประมาณ 15-20 นาที	87	19.6
ประมาณ 21-30 นาที	66	14.8
ประมาณ 31-45 นาที	16	3.6
มากกว่า 45 นาที	7	1.6
จำนวน	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย = 1.38	

จากตารางที่ 26 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดที่ใช้เวลาน้อยกว่า 15 นาทีในการอ่านแผ่นพับยาบ้า คิดเป็นร้อยละ 32.1 รองลงมาคือ ไม่ได้อ่านเลย ร้อยละ 28.3 ใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที ร้อยละ 19.6 ใช้เวลาประมาณ 21-30 นาที ร้อยละ 14.8 ใช้เวลาประมาณ 31-45 นาที ร้อยละ 3.6 และ ใช้เวลามากกว่า 45 นาที คิดเป็นร้อยละ 1.6

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการอ่านแผ่นพับเกี่ยวกับยาบ้าในแต่ละครั้งอยู่ในระดับน้อยมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ระดับความรู้ ความเข้าใจเรื่องยาบ้า

ตารางที่ 27.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับยาบ้า โทษ และการป้องกัน

ข้อคำถาม	จำนวนที่ตอบถูก	ร้อยละ
1.ยาบ้าคืออะไร	439	98.7
2.การไชยาบ้ามีโทษหรือไม่ อย่างไร	374	84.0
3.การกินยาบ้าจนติดเป็นนิสัย จะเกิดอะไร	328	73.7
4.ขอใ้บอกกล่าวผิดเกี่ยวกับยาบ้า	280	52.9
5.พิษภัยในระยะสั้นของยาบ้า คืออะไร	219	49.2
6.พิษภัยที่เกิดขึ้นเมื่อไชยาบ้าเป็นระยะเวลานาน ๆ คืออะไร	325	73.0
7.ทำไมจึงเกิดอุบัติเหตุเมื่อไชยาบ้า	291	65.4
8.ขอใ้บอกกล่าวผิดเกี่ยวกับยาบ้า	271	60.9
9.ทดลองทำงานในเวลากลางคืนควรปฏิบัติตัวอย่างไร	342	76.9
10.วิธีใดคือวิธีป้องกันการติดยาบ้าที่ถูกต้อง	400	89.9
เฉลี่ย(จากทุกข้อ)		73.5

ตารางที่ 27.2

จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามความรู้เกี่ยวกับยาบ้า

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
มาก	69	15.5
ปานกลาง	367	82.5
น้อย	9	2.0

จากตารางที่ 27.2 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมแล้วพบว่า ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีคะแนนความรู้เกี่ยวกับยาบ้าอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด ถึงร้อยละ 82.5 รองลงมาได้แก่กลุ่มที่มีความรู้ในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่มีความรู้มีน้อยมีน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 2

ตารางที่ 4 ทักษะติดต่อการป้องกันการใช้ยาบ้า

ตารางที่ 28
แสดงค่าเฉลี่ย จำแนกกลุ่มตามทัศนคติที่มีต่อการป้องกันการใช้ยาบ้า

ทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
บวกมาก	8	1.8
บวก	300	67.4
เป็นกลาง	132	29.7
ลบ	5	1.1
		ค่าเฉลี่ย=3.69

จากตารางที่ 28 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมแล้วพบว่า ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีทัศนคติทางบวกต่อการป้องกันการใช้ยาบ้า (ร้อยละ 67.4) รองลงมาคือ กลุ่มที่มีทัศนคติเป็นกลาง (ร้อยละ 29.7) สำหรับกลุ่มที่มีทัศนคติเป็นบวกมากและที่เป็นลบมาก มีเพียงเล็กน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ความรู้เรื่องการป้องกันยาบ้าจากแหล่งต่าง ๆ

แหล่งที่ได้รับความรู้	ได้รับ/ จำนวน	ร้อยละ	ไม่ได้รับ /จำนวน	ร้อยละ	รวม / จำนวน	ร้อยละ
1.โทรทัศน์	421	94.6	24	5.4	445	100
2.วิทยุ	347	78.0	98	22.0	445	100
3.หนังสือพิมพ์	369	82.9	76	17.1	445	100
4.นิทรรศการป้องกันยาบ้า	166	37.3	279	62.7	445	100
5.โปสเตอร์ยาบ้า	286	64.3	159	35.7	445	100
6.แผ่นพับยาบ้า	163	36.6	282	63.4	445	100
7.ญาติพี่น้องในครอบครัว	170	38.2	275	61.8	445	100
8.เพื่อนบ้าน	137	30.8	308	69.2	445	100
9.เพื่อนฝูง/เพื่อนที่ทำงาน	220	49.4	225	50.6	445	100
10.เจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน	134	30.1	311	69.9	445	100
11.อื่น ๆ *	11	2.5	434	97.5	445	100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 29 จะเปรียบเทียบให้เห็นถึง ร้อยละระหว่างการได้รับและไม่ได้รับความรู้เรื่องยาบ้าจากสื่อต่าง ๆ โดยเริ่มจาก โทรทัศน์นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับ คือร้อยละ 94.6 ที่ได้รับจากวิทยุ ร้อยละ 78.0 และ หนังสือพิมพ์ได้รับ ร้อยละ 82.9 จากนิทรรศการป้องกันยาบ้า ไม่ได้รับมีมากกว่าได้รับคือ ร้อยละ 62.7 จากโปสเตอร์ยาบ้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับคือร้อยละ 64.3 จากแผ่นพับยาบ้า ไม่ได้รับมีมากกว่า คือ ร้อยละ 63.4 ได้รับร้อยละ 36.6 เช่นเดียวกับ จาก ญาติพี่น้องในครอบครัว เพื่อนบ้าน เพื่อนฝูง/เพื่อนที่ทำงาน เจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน ที่มีสัดส่วนของการไม่ได้รับมากกว่า คือ จาก ญาติพี่น้องในครอบครัวไม่ได้รับร้อยละ 61.8 จากเพื่อนบ้านไม่ได้รับร้อยละ 69.2 ส่วนจากเพื่อนฝูง/เพื่อนที่ทำงานมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ ไม่ได้รับร้อยละ 50.6 ได้รับร้อยละ 49.4 จากเจ้าหน้าที่ในที่ทำงานจำนวนที่ไม่ได้รับคือ 69.9

สำหรับอื่น ๆ อีกร้อยละ 2.5 นั้น กลุ่มตัวอย่างได้ตอบว่าได้รับความรู้เรื่องยาบ้า จากสถานที่ราชการ โรงเรียน ตำรวจ พระ และ บนท้องถนนหรือตามที่สาธารณะทั่ว ๆ ไป

และเมื่อเรียงลำดับของแหล่งต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างได้รับความรู้เรื่องยาบ้าแล้ว พบว่า จากโทรทัศน์สูงที่สุด คือ ร้อยละ 94.6 จาก รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 82.9 และวิทยุ ร้อยละ 78.0 และจากโปสเตอร์ ร้อยละ 64.3 จากเพื่อนฝูง/เพื่อนที่ทำงาน ร้อยละ 49.4 จาก ญาติพี่น้องในครอบครัว ร้อยละ 38.2 จากนิทรรศการป้องกันยาบ้า ร้อยละ 37.3 จากแผ่นพับยาบ้า ร้อยละ 36.6 จากเพื่อนบ้าน ร้อยละ 30.8 และจากเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน ร้อยละ 30.1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร
กับความรู้เกี่ยวกับยาบ้าตามสมมติฐานที่ 1**

ระดับการศึกษากับความรู้เกี่ยวกับยาบ้า

ตารางที่ 30

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับยาบ้าของผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F RATIO	F.Prob
1.ไม่ได้อ่านเรียน	9	7.0667	1.1180	2.1814	.0438
2.ประถมศึกษา	126	7.1349	1.0068		
3.มัธยมศึกษาตอนต้น	120	7.4250	.7179		
4.มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	89	7.3483	.7848		
5.ปวส./อนุปริญญา/เทียบเท่า	50	7.4800	.8628		
6.ปริญญาตรี	49	7.4898	.6494		
7.อื่น ๆ	2	7.5000	.7071		
รวม	445	7.3461	.8472		

จากข้อมูลในตารางที่ 30 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับ ยาบ้า ของผู้ใช้แรงงานกลุ่มการศึกษา
ต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น ระดับการศึกษาจึงมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาบ้า ของผู้ใช้แรงงานในโรง
งานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

แต่เมื่อทดสอบรายคู่แล้วไม่พบคู่ที่แตกต่างกัน

ศูนย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพศกับความรู้อีกเกี่ยวกับยาบ้า

ตารางที่ 31
การวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับยาบ้า
ระหว่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเพศชายกับเพศหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	p
ชาย	239	7.3305	.852	-.42	.678
หญิง	206	7.3641	.843		

จากข้อมูลในตารางที่ 31 พบว่า ความรู้อีกเกี่ยวกับยาบ้า ระหว่างผู้ใช้แรงงานเพศชายกับผู้ใช้แรงงานเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นเพศจึงไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาบ้าของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

อายุกับความรู้อยู่เกี่ยวกับยาบ้า

ตารางที่ 32

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับยาบ้าของผู้ใช้แรงงานที่มีอายุต่างกัน

กลุ่มอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F Ratio	F Prop
ต่ำกว่า 20 ปี	50	7.5000	.7890	3.5791	.0018
21-25 ปี	110	7.4091	.9414		
26-30 ปี	135	7.4889	.7518		
31-35 ปี	58	7.2414	.8231		
36-40 ปี	52	7.1538	.8257		
41-45 ปี	22	6.9091	.8112		
46-60 ปี	18	6.8889	.9003		
รวม	445	7.3461	.8472		

จากข้อมูลในตารางที่ 32 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับยาบ้าของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมกลุ่มอายุต่าง ๆ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นอายุจึงมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาบ้าของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรม ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

แต่เมื่อทดสอบรายคู่แล้วไม่พบคู่ที่แตกต่างกัน

สงขลาวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานภาพสมรสกับความรูเกี่ยวกับยาบ้า

ตารางที่ 33

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับยาบ้าของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F Ratio	F Prop
1. โสด	240	7.4375	.8411	3.0706	.0474
2. สมรส	186	7.2366	.8305		
3. หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	19	7.2632	.9912		
รวม	445	7.3461	.8472		

จากข้อมูลในตารางที่ 33 พบว่า ความรูเกี่ยวกับยาบ้าของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีสถานภาพการสมรสต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นสถานภาพการสมรสจึงมีความสัมพันธ์กับความรูเกี่ยวกับยาบ้า ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

แต่เมื่อทดสอบรายคู่แล้วไม่พบความแตกต่าง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขนาดของโรงงานกับความรู

ตารางที่ 34

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
ของค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับยาบ้าของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ
อุตสาหกรรมในโรงงานที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดของโรงงาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F Ratio	F Prop	คูที่แตกต่างกัน
1.เล็ก	60	7.2870	.8517			
2.กลาง	60	7.3934	.5853			
3.ใหญ่	325	7.5167	.9931			
รวม	445	7.3461	.8472	3.9952	.0191	(3)>(1)

จากข้อมูลในตารางที่ 34 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับยาบ้าของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่อยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีขนาดต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทดสอบรายคู่แล้วพบว่ากลุ่มที่แตกต่างกัน คือ กลุ่มโรงงานขนาดใหญ่มีความรู้เรื่องยาบ้าดีกว่ากลุ่มโรงงานขนาดเล็ก คู่ที่เหลือออกนั้นมีความรู้ไม่แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับทัศนคติต่อการป้องกันการไข้หวัด
ตามสมมติฐานที่ 2**

ระดับการศึกษากับทัศนคติต่อการป้องกันการไข้หวัด

ตารางที่ 35

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
ของทัศนคติที่มีต่อการป้องกันการไข้หวัดของผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F Ratio	F Prop
1.ไม่ได้อ่านเรียน	9	3.6000	.2345		
2.ประถมศึกษา	126	3.6484	.4135		
3.มัธยมศึกษาตอนต้น	120	3.6908	.4065		
4.มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	89	3.7360	.4165		
5.ปวส./อนุปริญญา/เทียบเท่า	50	3.6920	.3607		
6.ปริญญาตรี	49	3.7449	.4929		
7.อื่น ๆ	2	3.9000	.8485		
รวม	445	3.6930	.4143	.6873	.6600

จากข้อมูลในตารางที่ 35 พบว่า ค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการป้องกันการไข้หวัดของผู้ใช้
แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมระดับการศึกษาต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น การศึกษาจึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการป้องกันการไข้หวัดของผู้ใช้แรง
งานในสถานประกอบการอุตสาหกรรม ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

เพศกับทัศนคติต่อการป้องกันการใช้ยาบ้า

ตารางที่ 36

การวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติต่อการป้องกันการใช้ยาบ้า
ระหว่างผู้ใช้แรงงานเพศชายกับผู้ใช้แรงงานเพศหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	p
ชาย	239	3.6812	.432	-.65	.516
หญิง	206	3.7068	.393		

จากข้อมูลในตารางที่ 36 พบว่า ทัศนคติต่อการป้องกันการใช้ยาบ้า ระหว่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเพศชายกับผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเพศหญิง ไม่มีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น เพศจึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการป้องกันการใช้ยาบ้าของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อายุกับทัศนคติต่อการป้องกันการใช้จ่ายยา

ตารางที่ 37

ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
ของทัศนคติต่อการป้องกันการใช้จ่ายยาของผู้ใช้แรงงานที่มีอายุต่างกัน

กลุ่มอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F Ratio	F Prop
ต่ำกว่า 20 ปี	50	3.6700	.2922	1.0594	.3862
21-25 ปี	110	3.6673	.4129		
26-30 ปี	135	3.7074	.4350		
31-35 ปี	58	3.6638	.3968		
36-40 ปี	52	3.7269	.4786		
41-45 ปี	22	3.6182	.4584		
46-60 ปี	18	3.8944	.3369		
รวม	445	3.6930	.4143		

จากข้อมูลในตารางที่ 37 พบว่า ค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการป้องกันการใช้จ่ายยาของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมกลุ่มอายุต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น อายุจึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการป้องกันการใช้จ่ายยาของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรม ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานภาพการสมรสกับทัศนคติต่อการป้องกันการไข้หวัด

ตารางที่ 38

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของค่าเฉลี่ย
ของทัศนคติต่อการป้องกันการไข้หวัดของผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F Ratio	F Prop
โสด	240	3.6617	.4091	3.3295	.0367
สมรส	186	3.7473	.4051		
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	19	3.5579	.5113		
รวม	445	3.6930	.4143		

จากข้อมูลในตารางที่ 38 พบว่า ค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการป้องกันการไข้หวัดของผู้ใช้
แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีสถานภาพการสมรสต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น สถานภาพการสมรสจึงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการป้องกันการไข้หวัด ซึ่ง
เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

แต่เมื่อทดสอบรายคู่แล้วไม่พบความแตกต่าง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขนาดของโรงงานกับทัศนคติ

ตารางที่ 39

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
ของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการป้องกันการไ้ยาบ้าของผู้ใช้แรงงาน
ในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดของโรงงาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F Ratio	F Prop
เล็ก	60	3.7550	.4462		
กลาง	60	3.7770	.3892		
ใหญ่	325	3.6657	.4107		
รวม	445	3.6930	.4143		

จากข้อมูลในตารางที่ 39 พบว่า ค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการป้องกันการไ้ยาบ้าของผู้ใช้
แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีขนาดต่าง ๆ กัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นขนาดของโรงงานจึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการป้องกันการไ้ยาบ้า ซึ่งไม่
เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันการใช้ยาบ้ากับความรู้อยู่เกี่ยวกับยาบ้าตามสมมติฐานที่ 3

ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันการใช้ยาบ้ากับความรู้อยู่เกี่ยวกับยาบ้า ปรากฏในตารางที่ 40 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 40

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันการใช้ยาบ้ากับความรู้อยู่เกี่ยวกับยาบ้าของกลุ่มผู้ใช้แรงงาน

การเปิดรับสื่อประเภทต่าง ๆ	ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า	
	r	p
1.วิทยุ	.0278	.559
2.โทรทัศน์	.0574	.227
3.หนังสือพิมพ์	.0500	.292
4.ญาติพี่น้อง	.0477	.316
5.เพื่อนบ้าน	-.0182	.702
6.เพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน	-.0515	.279
7.เจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน	-.1353	.004*
8.นิทรรศการยาบ้า	.0220	.644
9.โปสเตอร์ยาบ้า	-.0039	.935
10.แผ่นพับยาบ้า	-.0261	.583

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 40 พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันการใช้ยาบ้าจากเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน มีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้อยู่เกี่ยวกับยาบ้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ระดับความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับที่น้อยมาก กล่าวได้ว่า ผู้ที่เปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันการใช้ยาบ้าจากเจ้าหน้าที่ในที่ทำงานมากจะมีความรู้เกี่ยวกับยาบ้า น้อยกว่าผู้ที่เปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันการใช้ยาบ้าจากเจ้าหน้าที่ในที่ทำงานน้อย

ส่วนสื่อประเภทอื่น ๆ คือ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน เพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน เจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน นิทรรศการยาบ้า โปสเตอร์ยาบ้า และแผ่นพับยาบ้า พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้อยู่เกี่ยวกับยาบ้าของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยนี้ แสดงว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 เฉพาะสื่อบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน ส่วนสื่ออื่น ๆ ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

**ตอนที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันการใช้จ่ายกับทัศนคติต่อ
 วิชาตามสมมติฐานที่ 4**

ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันการใช้จ่ายกับทัศนคติต่อการป้องกัน
 การใช้จ่าย ปรากฏในตารางที่ 41 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 41

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสาร
 ด้านการป้องกันการใช้จ่ายกับทัศนคติต่อการป้องกันการใช้จ่าย

การเปิดรับสื่อประเภทต่าง ๆ	ทัศนคติที่มีต่อ การป้องกันการใช้จ่าย	
	r	p
1.วิทยุ	.0280	.556
2.โทรทัศน์	.0277	.560
3.หนังสือพิมพ์	.0572	.228
4.ญาติพี่น้อง	-.0826	.082
5.เพื่อนบ้าน	-.0484	.329
6.เพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน	-.0485	.307
7.เจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน	-.0391	.410
8.นิทรรศการยาบ้า	-.0644	.175
9.โปสเตอร์ยาบ้า	.0035	.942
10.แผ่นพับยาบ้า	.0093	.844

จากตารางที่ 41 พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันการใช้จ่าย จากสื่อ
 ทุกประเภท ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการป้องกันการใช้จ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยนี้แสดงว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4

ตาราง 17
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการพูดคุยเรื่องยาบ้ากับเพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน

ความบ่อยครั้งที่ได้พูดคุยเรื่องยาบ้า กับเพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเลย	50	11.2
เดือนละ 1-2 ครั้ง	103	23.1
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	130	29.2
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	90	20.2
สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	39	8.8
ทุกวัน	33	7.4
รวม	445	100.0
	ค่าเฉลี่ย = 2.14	

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง พูดคุยเรื่องยาบ้า กับเพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง มากที่สุดร้อยละ 29.2 รองลงมาคือ เดือนละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 23.1 สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 20.2 ไม่เคยเลย ร้อยละ 11.2 สัปดาห์ละ 5-6 ครั้งใกล้เคียงกับ พูดคุยทุกวัน คือ ร้อยละ 8.8 และ ร้อยละ 7.4 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า พบว่า กลุ่มตัวอย่าง พูดคุยเรื่องยาบ้า กับเพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตอนที่ 9 เปรียบเทียบอิทธิพลของการเปิดรับข่าวสารด้านความปลอดภัยกับการใช้ยาสูบกับ
ลักษณะทางประชากรในการอธิบายความรู้และทัศนคติที่มีต่อการป้องกันการใช้
ยาสูบตามสมมุติฐานที่ 5**

เมื่อนำตัวแปรด้านการเปิดรับข่าวสารมาเปรียบเทียบกับตัวแปรลักษณะทางประชากร โดยเลือกเฉพาะตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติในการอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม โดยกำหนด โดยใช้วิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้น ๆ ทีละตัวที่เรียกว่า วิธีSTEPWISE ได้ผลปรากฏดังตารางที่ 42 และ 43 ดังนี้

ตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ
เมื่อให้ความรู้เป็นตัวแปรตามและเลือกใช้ตัวพยากรณ์เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² ที่ เพิ่ม	ส.ป.ส.ถดถอย		t	p	อันดับ ความ สำคัญ
				B	Beta			
1อายุ	.1696	.0287	0287	-.01769	-.1614	-3.387	.0008	1
2เจ้าหน้าที่ ในที่ทำงาน	.1996	.0398	0111	-.17178	-.1331	-2.762	.0060	2
3 หนังสือพิมพ์	.2279	.0519	0121	.09249	.1090	2.256	.0246	3
4ระดับการ ศึกษา	.2474	.0612	0093	.06012	.0964	2.083	.0379	4
ค่าคงที่	-	-	-	7.6219	-	40.989	.0000	

F= 7.17343 (P<.05)

จากตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพบว่าคุณสมบัติตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของความรู้เกี่ยวกับยาบ้าได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 4 ตัวแปร โดยมีความสำคัญตามลำดับคือ อายุ สื่อบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน สื่อหนังสือพิมพ์ และระดับการศึกษา เมื่อใช้ความรู้เกี่ยวกับยาบ้าเป็นตัวแปรตามพบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความรู้เกี่ยวกับยาบ้าได้เพียงร้อยละ 6.12 โดยที่ อายุ และ สื่อบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความรู้เกี่ยวกับยาบ้าในทางลบ กล่าวคือ ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีอายุมาก จะมีความรู้เกี่ยวกับยาบ้า น้อยกว่า ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีอายุน้อยกว่า และ ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการเปิดรับสื่อบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ในที่ทำงานมากกว่า จะมีความรู้เกี่ยวกับยาบ้า น้อยกว่า ผู้ที่มีการเปิดรับสื่อบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ในที่ทำงานน้อยกว่า

ส่วนสื่อหนังสือพิมพ์และการศึกษานั้น เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความรู้เกี่ยวกับยาบ้าในทางบวก กล่าวคือ ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันยาบ้าผ่านทางสื่อหนังสือพิมพ์มาก จะมีความรู้เกี่ยวกับยาบ้า มากกว่า ผู้ที่มีการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันยาบ้าผ่านสื่อหนังสือพิมพ์น้อย และ ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีการศึกษามาก จะมีความรู้เกี่ยวกับยาบ้ามากกว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาน้อย

และสรุปว่า ลักษณะทางประชากร คือ อายุ อธิบายความรู้เกี่ยวกับยาบ้าได้ดีกว่า การเปิดรับสื่อที่เป็นเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน และหนังสือพิมพ์ รองมาคือ ระดับการศึกษา ที่สามารถอธิบายความรู้เกี่ยวกับยาบ้าได้ดีกว่าตัวแปรอื่น ๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเมื่อให้ทัศนคติเป็นตัวแปรตาม
และเลือกใช้ตัวพยากรณ์เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² ที่ เพิ่ม	สปส.ถด ถอย		t	p
				B	Beta		
1. สถานภาพ - สมรส(สมรสแล้ว)	.1112	.0124	.0124	.0933	.1112	2.354	.0190
ค่าคงที่	-	-	-	3.6541	-	142.667	.0000

F = 4.97578

(P < .05)

จากตารางที่ 43 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า มีตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของค่าทัศนคติต่อการป้องกันการใช้จ่ายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ สถานภาพการสมรส ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในทางบวก และสามารถอธิบายความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการป้องกันการใช้จ่ายได้ร้อยละ 1.24

ดังนั้น กล่าวได้ว่า ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่แต่งงานแล้ว จะมีทัศนคติต่อการป้องกันการใช้จ่ายสูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพอื่น

และสรุปว่าลักษณะทางประชากรคือ สถานภาพการสมรส(สมรสแล้ว) อธิบายทัศนคติได้ดีกว่า การเปิดรับข่าวสารจากทุกสื่อ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย